

Uitgifte

Repertoriumnummer 2020/ 7968
Datum van uitspraak 28 oktober 2020
Rolnummer 2020/AR/721

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep

Brussel

Marktenhof kamer 19A

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001785186-0001-0024-01-01-1

INZAKE:

1. Mevrouw X, [...],
Verzoekende partij,

vertegenwoordigd door [...]

TEGEN:

1. Mevrouw Y, [...],
Verwerende partij,

vertegenwoordigd door [...]

2. DE **GEGEVENSBECHERMINGSAUTORITEIT**, openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, ON 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Drukpersstraat 35,
Verwerende partij,

vertegenwoordigd door Mr. CLOOTS Elke, Mr ROETS Joos en Mr SOTTIAUX Stefan, advocaten te 2018 ANTWERPEN, Oostenstraat 38 bus 201.

1. **Rechtsmacht van het Marktenhof.**

1.1.

Het hof put zijn rechtsmacht uit een verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof van beroep te Brussel op 26 mei 2020 door X tegen Y en de GEGEVENSBECHERMINGSAUTORITEIT (hierna "GBA").

Bij dit verzoekschrift stelt X beroep in tegen de beslissing 21/2020, van 30 april 2020 van de Geschillenkamer van de GBA gekend onder dossiernummer DOS-2019-03778, via e-mail ter kennis gebracht aan haar raadsman op 30 april 2020, waarbij haar klacht tegen de gegevensverwerkingsverantwoordelijke Y wegens het niet-verlenen van gevolg aan de uitoefening van het recht op rectificatie met betrekking tot een medische diagnose gesteld door een psychiater en het verzoek tot herstel van haar integriteit, geseponeerd werd.

1.2.

In het verzoekschrift wordt door X gevraagd:

“... dit hoger beroep van verzoekster in hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren. Dienvolgens de beslissing van de Voorzitter van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) te Brussel (met als Voorzitter dhr. Hielke HIJMANS), beslissing 21/2020, d.d. 30/04/2020, gekend onder dossiernummer DOS-2019-03778, via e-mail ter kennis gebracht aan de raadsman van verzoekster in hoger beroep d.d. 30/04/2020, te vernietigen en opnieuw rechtdoende, doende wat de GBA had behoren te doen, met name: Rechtdoende op de vordering van verzoekster in hoger beroep lastens eerste en tweede gedaagden in hoger beroep, deze vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens:

- 1. Voor recht te zeggen dat er door eerste gedaagde in hoger beroep een inbreuk werd gepleegd op de AVG.*
- 2. Vooraleer verder recht te doen, het dossier, wegens medische valsheid in geschriften van het medisch attest arbeidsongeschiktheid loontrekkende, op naam van verzoekster in hoger beroep, van Dr. Y, d.d. 08/07/2016 (stuk 4), over te dragen aan het parket van de Procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven (art. 95, §1, 7° en/of art. 100, §1, 15° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit).*
- 3. Te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht, met name het medisch attest arbeidsongeschiktheid loontrekkende in hoofde van verzoekster in hoger beroep d.d. 08/07/2016, ingevuld en ondertekend door eerste gedaagde in hoger beroep, waarbij een verlenging van arbeidsongeschikt van 01/08/2016 tot en met 31/08/2016 werd vastgesteld wegens een psychotische depressie, te rectificeren/recht te zetten naar een psychische decompensatie (art. 100, §1, 9° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit).*
- 4. De rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen, met name niet-beperkend aan (art. 100, §1, 10 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit):*

- Dhr. [...] en [...] te Tervuren.*
- Mevr. [...] te Tervuren.*
- CAW Halle-Vilvoorde, Afdeling Tervuren.*
- VK te Leuven.*
- MPK te Leuven.*
- Jongerenwelzijn te Leuven.*
- Jeugdrechtbank te Leuven.*
- Familierechtbank te Leuven.*
- Jeugdhof te Brussel.*

- *Therapeutische Groepspraktijk Overijse (psychologen [...] en [...]).*
- *Procureur des Konings bij de Rechtbank van 1° Aanleg te Leuven.*
- *Procureur-Generaal bij Hof van Beroep te Brussel.*
- *Stafhouder te Antwerpen.*
- *Stafhouder te Brussel.*
- *Christelijke Mutualiteit te Brussel.*
- *VZW HET HUIS te Leuven.*
- *Vlaams Kinderrechtencommissariaat te Brussel.*
- *VZW Cocon te Vilvoorde.*
- *Europese School te Mol.*
- *Europese School te Brussel (Elsene).*
- *Gemeente Tervuren (Burgemeester en Schepenen).*
- *Politie Tervuren.*
- *Belgische Staat.*
-

5. *Voor recht het herstel van de integriteit van verzoekster in hoger beroep te bevelen.*

6. *Eerste en tweede gedaagden in hoger beroep te zien en te horen veroordelen tot de kosten van het geding, inclusief deze van het hoger beroep, in hoofde van verzoekster in hoger beroep, onder voorbehoud van indexatie, thans begroot op:*

- *Rolrecht verzoekschrift hoger beroep:*
p.m.
- *Bijdrage Begrotingsfonds Juridische Tweedelijnsbijstand: p.m.*
- *R.p.v.:*
1.440,00 EUR

1.3.

Op 17 januari 2020 stelde de Eerstelijnsdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (ELD) vast dat de klacht (op zich) ontvankelijk was, en werd de klacht overgemaakt aan de Geschillenkamer.

1.4.

Bij beslissing nr. 21/2020 van 30 april 2020 besliste de Geschillenkamer om de klacht te seponeren, aangezien er geen inbreuk op de AVG kon worden vastgesteld (beslissing nr. 21/2020 betreffende dossier DOS-2019-03778) en dit op volgende overwegingen:

“De Geschillenkamer stelt vast dat het recht op rectificatie (artikel 16 AVG) wordt uitgeoefend met betrekking tot een medische diagnose die door de verwerkingsverantwoordelijke werd gesteld en waarvan de klager het voorwerp is. Concreet is de uitoefening van het recht op rectificatie erop gericht de medische diagnose d.d. 8 juli 2016 waardoor de klager voor de periode van 01/08/2016 tot en met 31/08/2016 arbeidsongeschikt werd verklaard omwille van psychotische depressie recht te zetten.

In dit verband oordeelt de Geschillenkamer dat dit verzoek van de klager buiten de reikwijdte valt van het recht op rectificatie van artikel 16 AVG. Dit recht is er niet op gericht de juistheid van een medische diagnose te kunnen betwisten. In een context als de onderhavige zou dit recht kunnen worden uitgeoefend in situaties waar bijvoorbeeld vergissingen in het dossier voorkomen, als gevolg van een onjuiste verwerking van persoonsgegevens.

De mate van juistheid van de medische diagnose van de verwerkingsverantwoordelijke enerzijds, dan wel de medische diagnose van een andere psychiater of de verklaring van arbeidsgeschiktheid door de controlearts van de mutualiteit die is gebaseerd op de medische attesten van [...] anderzijds kan niet worden beoordeeld door de Geschillenkamer waardoor zij dan ook in de onmogelijkheid is om, ingevolge de uitoefening van het recht op rectificatie door de klager, het bevel te geven aan de verwerkingsverantwoordelijke om de medische diagnose te rectificeren.

Het komt immers niet toe aan de Geschillenkamer om de waarachtigheid van medische diagnoses te beoordelen en daaraan desgevallend een bevel tot rectificatie te koppelen.

Voor wat betreft het verzoek van de klager tot het verkrijgen van herstel van integriteit, stelt de Geschillenkamer vast dat dit verzoek verband houdt met een onderliggende problematiek die zich situeert in een context van intrafamiliaal geweld en de daarmee gepaard gaande moeilijke verhouding tot de ex-echtgenoot, hetwelk niet behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de Geschillenkamer en waardoor het dan ook voor de Geschillenkamer niet mogelijk is om over te gaan tot enig herstel van integriteit.”

1.5.

Deze beslissing tot seponering van de Geschillenkamer werd bij e-mail van 30 april 2020 ter kennis gebracht aan X en aan Y.

2. De vorderingen voor het Marktenhof.

Bij conclusie neergelegd ter griffie op 24 augustus 2020 vordert X:

“Het hoger beroep van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens de beslissing van de Voorzitter van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) te Brussel (met als Voorzitter dhr. Hielke HIJMANS), beslissing 21/2020, d.d. 30/04/2020, gekend onder dossiernummer DOS-2019-03778, via e-mail ter kennis gebracht aan de raadsman van concludante in hoger beroep d.d. 30/04/2020, te vernietigen en opnieuw rechtdoende, doende wat de GBA had behoren te doen, met name: I. Vooraleer verder recht te doen, het dossier, wegens medische valsheid in geschriften van het medisch attest arbeidsongeschiktheid loontrekkende, op naam van concludante, van Dr. Y, d.d. 08/07/2016 (stuk 4), over te dragen aan het Parket van de Procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gege-

ven (art. 95§1, 7° en/of art. 100§1, 15° van de Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit).

II. *Rechtdoende op de vordering van conluante lastens eerste en tweede geïntimeerden, deze vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.*

Dienvolgens:

1. *Voor recht te zeggen dat er door eerste geïntimeerde een inbreuk werd gepleegd op de AVG.*

2. *Te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht, met name het medisch attest arbeidsongeschiktheid loontrekkende in hoofde van conluante d.d. 08/07/2016, ingevuld en ondertekend door eerste geïntimeerde, waarbij een verlenging van arbeidsongeschikt van 01/08/2016 tot en met 31/08/2016 werd vastgesteld wegens een psychotische depressie, te rectificeren/recht te zetten naar een psychische decompensatie (art. 100, §1, 9° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit).*

3. *De rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen, met name niet-beperkend aan (art. 100 §1, 10 van de Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit):*

- *Dhr. [...] en [...] te Tervuren.*
- *Mevr. [...] te Tervuren.*
- *CAW Halle-Vilvoorde, Afdeling Tervuren.*
- *VK te Leuven.*
- *MPK te Leuven.*
- *Jongerenwelzijn te Leuven.*
- *Jeugdrechtbank te Leuven.*
- *Familierechtbank te Leuven.*
- *Jeugdhof te Brussel.*
- *Therapeutische Groepspraktijk Overijse (psychologen [...] en [...]).*
- *Procureur des Konings bij de Rechtbank van 1° Aanleg te Leuven.*
- *Procureur-Generaal bij Hof van Beroep te Brussel.*
- *Stafhouder te Antwerpen.*
- *Stafhouder te Brussel.*
- *Christelijke Mutualiteit te Brussel.*
- *VZW HET HUIS te Leuven.*
- *Vlaams Kinderrechtencommissariaat te Brussel.*
- *VZW Cocon te Vilvoorde.*
- *Europese School te Mol.*
- *Europese School te Brussel (Elsene).*
- *Gemeente Tervuren (Burgemeester en Schepenen).*
- *Politie Tervuren.*
-

- *Belgische Staat.*
- 4. *Voor recht het herstel van de integriteit van concludante te bevelen.*
- 5. *Eerste en tweede geïntimeerden te zien en te horen veroordelen tot de kosten van het geding, inclusief deze van het hoger beroep, in hoofde van concludante, onder voorbehoud van indexatie, thans begroot op:*
- *Rolrecht verzoekschrift hoger beroep: p.m.*
- *Bijdrage Begrotingsfonds Juridische Tweedelijnsbijstand: 20,00 EUR*
- *R.p.v.: 440,00 EUR”*

Bij conclusie neergelegd op 10 juli 2020 vordert Y:

De vordering van appellante onontvankelijk te verklaren opzichts concludante, minstens ongerond;

Appellante te veroordelen tot de gerechtskosten, in hoofde van concludante begroot op de RPV t.b.v. €1.440,00.

Bij syntheseconclusie neergelegd op 17 september 2020 vordert de GBA:

“Het beroep van verzoekster onontvankelijk te verklaren, minstens voor zover het gericht is tegen een andere partij dan de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder;

- *Voor het overige, het beroep van verzoekster ongegrond te verklaren;*
- *Hoe dan ook, verzoekster te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.440 euro.*

Partijen hebben bij monde van hun raadsman de zaak mondeling toegelicht op de openbare terechtzitting van 21 oktober 2020 waarna ze in beraad werd genomen voor uitspraak uiterlijk op 25 november 2020.

3. De feiten.

X geeft volgend feitenrelaas:

“1.

Aangezien concludante op 22/04/2016 een auto-ongeval had, waarna zij werd opgenomen in het U.

Dat concludante alsdan door de artsen van het U werd gediagnostiseerd met een psychische decompensatie (overspannen zijn) ten gevolge van het auto-ongeval en/of intrafamiliaal geweld (stuk 1, 2 en 3).

Dat het U hiervoor (psychische decompensatie) 3 opeenvolgende medische attesten arbeidsongeschiktheid loontrekkende uitschreef d.d. 02/05/2016, 23/05/2016 en 22/06/2016 (stuk 1, 2 en 3).

2.

Aangezien eerste geïntimeerde op 08/07/2016, op naam van conluante, een medisch attest arbeidsongeschiktheid loontrekkende invulde en ondertekende, waarbij zij in dit getuigschrift stipuleerde dat het de verlenging van deze arbeidsongeschiktheid betref (stuk 4).

Dat, niettegenstaande de voorgaanden (stuk 1, 2 en 3: psychische decompensatie), eerste geïntimeerde op 08/07/2016 in een medisch attest arbeidsongeschiktheid loontrekkende stipuleerde dat conluante arbeidsongeschikt was van 01/08/2016 tot en met 31/08/2016, met als diagnose een psychotische depressie (persoonlijkheidsstoornis) (stuk 4).

Dat deze diagnose van psychotische depressie een vergissing/fout en/of valsheid betref, nu eerste geïntimeerde conluante op 08/07/2016 nooit zelf onderzocht en/of getest heeft, laat staan zelf een diagnoseverslag m.b.t. conluante heeft opgesteld, wat een inbreuk op de deontologie der artsen uitmaakt.

Dat bovendien een verlenging van arbeidsongeschiktheid d.d. 08/07/2016 ingevolge psychische decompensatie (overspannen zijn) geenszins een verlenging ingevolge een psychotische depressie (persoonlijkheidsstoornis) is.

Dat deze vergissing/valsheid, waarbij de integriteit van conluante zwaar geschonden werd, vanaf 28 september 2016 een eigen leven ging leiden naar diverse diensten in de gezondheidszorg toe (CAW Halle-Vilvoorde, afdeling Tervuren, VK te Leuven, MPK te Leuven, ...) (stuk 15), dit terwijl conluante reeds eerder, met ingang van 19/09/2016, volledig arbeidsgeschikt werd verklaard door een onafhankelijke arts/psychiater van de Christelijke Mutualiteit (stuk 6).

3.

Dat dit gegeven ertoe leidde dat zowel de Jeugdrechtbank te Leuven, als het Jeugdhof te Brussel conluante in 2017, ingevolge een procedure verontrustende situatie (die fake gecreëerd werd), haar haar 2 minderjarige kinderen ontnamen en de Familierechtbank te Leuven vervolgens op 24/07/2017 via een tussenvonnis oordeelde dat conluante haar 2 kinderen 2-wekelijks uitsluitend en alleen onder begeleiding kon zien via de diensten van de VZW HET HUIS te Leuven (stuk 14).

Dat conluante, ten gevolge van voormelde vergissing/valsheid, haar 2 minderjarige kinderen ondertussen ten onrechte reeds meer dan 3 jaar niet meer gezien heeft.

4.

Dat conluante eerste geïntimeerde op 13/05/2019 aanschreef met verzoek tot het wissen en wijzigen van haar persoonsgegevens naar de werkelijkheid en weder communicatie naar derden en haarzelf van deze rechtzetting (stuk 8).

Dat eerste geïntimeerde, in haar hoedanigheid van arts/psychiater, als verwerkingsverantwoordelijke werd gevraagd om haar verantwoordelijkheid te nemen m.b.t. de door haar gestelde medische nep/valse diagnose annex opgesteld nep/vals medisch attest d.d. 08/07/2016, met verzoek tot (stuk 8):

- rechtzetting van de foute gegevens conform art. 16 AVG.
- recht op al de correspondentie die eerste geïntimeerde heeft gericht aan derden waarin zij over de persoon van conluante spreekt, evenals de correspondentie van derden aan eerste geïntimeerde over de persoon van conluante.

Dat conluante eerste geïntimeerde op 03/07/2019 een reminder zond met nogmaals het verzoek om haar medische gegevens recht te zetten en ook derden hiervan in kennis te stellen (stuk 9):

Dat eerste geïntimeerde deze verzoeken van conluante negeerde en naliet hierop in te gaan om het noodzakelijke recht te zetten, inclusief de integriteit van conluante.”

4. Het juridisch kader van de rechtsmacht van het Marktenhof.

4.1.

De materie wordt geregeld door de WOG ¹.

Wat aanhangigmaking en ontvankelijkheid van een klacht of een verzoek betreft stellen de artikelen 58 en volgende wat volgt.

Art. 58

Eenieder kan schriftelijk, gedateerd en ondertekend een klacht of een verzoek indienen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De Gegevensbeschermingsautoriteit stelt daartoe een formulier vast.

Art. 59

De indiening van een klacht en een verzoek is kosteloos.

Art. 60

De eerstelijnsdienst onderzoekt of de klacht of het verzoek ontvankelijk is.

Een klacht is ontvankelijk wanneer:

- *zij opgesteld is in één van de landstalen;*
- *een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft;*
- *zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.*

Een verzoek is ontvankelijk wanneer:

¹ Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

- *zij opgesteld is in één van de landstalen;*
- *zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.*

De eerstelijnsdienst kan de klager of de verzoeker uitnodigen om zijn klacht of verzoek toe te lichten.

Art. 61

De beslissing inzake de ontvankelijkheid van de klacht of het verzoek wordt ter kennis gebracht van de klager of de verzoeker.

Indien de eerstelijnsdienst besluit tot de niet-ontvankelijkheid van een klacht of een verzoek wordt de klager of de verzoeker hiervan geïnformeerd door een met redenen omklede beslissing.

Art. 62

§ 1. De ontvankelijke klachten worden door de eerstelijnsdienst overgemaakt aan de geschillenkamer.

§ 2. De ontvankelijke verzoeken worden door de eerstelijnsdienst behandeld.

[.....]

De procedure voor de geschillenkamer en het verhaal ertegen wordt geregeld in afdeling 3 "Procedure voor de geschillenkamer".

"Onderafdeling 1. Aanhangigmaking bij de geschillenkamer

Art. 92

De geschillenkamer kan worden gevat:

1° door de eerstelijnsdienst, overeenkomstig artikel 62, § 1, voor de behandeling van een klacht;

[.....]

Art. 93

De procedure voor de geschillenkamer is in principe schriftelijk. Evenwel kan de geschillenkamer de betrokken partijen horen.

Onderafdeling 2. Procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde

Art. 94

Eens gevat kan de geschillenkamer:

1° een onderzoek vragen aan de inspectiedienst overeenkomstig artikel 63, 2°;

2° de inspectiedienst verzoeken om een aanvullend onderzoek te verrichten wanneer de geschillenkamer wordt gevat overeenkomstig artikel 92, 3°;

3° de klacht behandelen zonder uit eigen beweging de inspectiedienst te hebben gevat.

Art. 95

§ 1. De geschillenkamer beslist over de opvolging die het geeft aan het dossier en is bevoegd:

1° te beslissen dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde;

2° een schikking voor te stellen;

3° de klacht te seponeren;

4° waarschuwingen te formuleren;

5° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

6° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

7° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

8° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

§ 2. In de gevallen vermeld in § 1, 4° tot 6°, stelt zij onverwijld de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis van:

1° het feit dat een dossier aanhangig is;

2° de inhoud van de klacht, desgevallend met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van de klacht kan worden afgeleid;

3° de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier bij het secretariaat van de geschillenkamer, desgevallend met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van de klacht kan worden afgeleid, alsmede van de dagen en de uren waarop die raadpleging mogelijk is.

Onderafdeling 3. Beraadslaging en beslissing ten gronde

Art. 98

Wanneer de geschillenkamer beslist dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde, stelt zij onverwijld de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van:

1° de mogelijkheid om alle communicatie omtrent de zaak elektronisch te aanvaarden;

2° de mogelijkheid om hun verweermiddelen in te dienen en om te verzoeken om gehoord te worden;

3° de mogelijkheid om alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen.

Art. 99

De geschillenkamer nodigt de partijen uit om hun verweermiddelen in te dienen.

Art. 100

§ 1. De geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:

1° een klacht te seponeren;

2° de buitenvervolginstelling te bevelen;

3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;

4° een schikking voor te stellen;

- 5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
- 6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
- 7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
- 8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
- 9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
- 10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
- 11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
- 12° dwangsommen op te leggen;
- 13° administratieve geldboeten op te leggen;
- 14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
- 15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
- 16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

[.....]”

De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft op 20 december 2018 het reglement van interne orde van de GBA goedgekeurd. Het reglement van interne orde opgesteld door het directiecomité bevat de essentiële regels betreffende de werking van de organen en de termijnen binnen dewelke informatie, adviezen en goedkeuringen vermeld in de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de GBA dienen te worden geleverd. Het werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 januari 2019 en staat eveneens vermeld op de website van de GBA.

4.2.

Wat de grond betreft geldt artikel 16 AVG ² dat luidt als volgt:

“De betrokkene heeft het recht om van de verwerkingsverantwoordelijke onverwijld rectificatie van hem betreffende onjuiste persoonsgegevens te verkrijgen. Met inachtneming van de doeleinden van de verwerking heeft de betrokkene het recht vervollediging van onvolledige persoonsgegevens te verkrijgen, onder meer door een aanvullende verklaring te verstrekken.”

² Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

5. De ontvankelijkheid van het verhaal in de mate als gericht tegen Y.

5.1.

Y en de GBA betwisten de ontvankelijkheid van het verhaal van X in de mate als ingesteld tegen Y.

5.2.

Artikel 108 § 1 van de WOG luidt als volgt:

*“De geschillenkamer stelt de partijen in kennis van haar beslissing en van de mogelijkheid om beroep aan te tekenen binnen een termijn van dertig dagen, vanaf [...] de kennisgeving, bij het Marktenhof.
[...]*”

In tegenstelling tot hetgeen X voorhoudt is een verhaal bij het Marktenhof niet vereenzelvigbaar met een “gewoon” hoger beroep.

Met “gewoon hoger beroep” bedoelt het Marktenhof het beroep gebracht voor elke jurisdictie die door het Gerechtelijk Wetboek aangewezen is om recht te spreken over de zaak op basis van een verhaal dat tegen een beslissing van een rechter van de rechterlijke orde geweest in eerste aanleg wordt ingediend en dit op basis van de rechtsmacht van deze appelrechter (die gebruik maakt van het devolutief karakter) met het oog op het herzien van het geding in feite en in recht en met het oog op het “her-oordelen” dit wil zeggen *het opnieuw beoordelen van het geschil in feite en in rechte* mits desgevallend nieuwe middelen en argumenten in aanmerking te nemen alsmede desgevallend, nieuwe of andere bewijsstukken, alles in functie van de evolutie die het geschil in feite en in rechte ondergaat (desgevallend zelfs ingevolge het in werking treden van nieuwe wetgeving sedert het inleiden van het geding).

Het Marktenhof oefent rechterlijke controle uit (in één enkele aanleg) over de beslissingen van bepaalde bestuurlijke overheden, maar alvorens te kunnen overwegen om een beslissing desgevallend (in het kader van haar volheid van rechtsmacht) te vervangen door haar eigen beslissing, is het noodzakelijk dat de bestreden beslissing ofwel onregelmatig ofwel onwettelijk *sensu lato* is.

5.3.

Het (enige) “beroep” dat in het kader van voornoemd artikel 108 § 1 van de WOG kan ingesteld worden voor het Marktenhof is een beroep/verhaal tegen de (administratieve) beslissing zelf. Het staat X zelf uiteraard altijd vrij de ‘gewone’ strafrechtelijke of burgerlijke rechter te vatten (bijvoorbeeld inzake een strafrechtelijk verhaal of inzake een vordering tot schadevergoeding).

Een verhaal/beroep tegen een beslissing van de Geschillenkamer van de GBA kan uiteraard enkel ingesteld worden tegen de bestuurlijke overheid die deze (bestreden) beslissing heeft genomen. Het volgt duidelijk uit de tekst van voornoemd artikel 108 § 1 WOG dat de bestuurlijke overheid die de beslissing heeft genomen, te weten de GBA, de verwerende partij is ten aanzien van een dergelijk verhaal/beroep.

Het is de administratieve overheid *sensu lato*, d.w.z. de overheid, die in één van de *leges speciales* die rechtsmacht verlenen aan het Marktenhof, de bestreden beslissing heeft genomen, die de *verwerende* partij is in het geding dat strekt tot de vernietiging of desgevallend minstens de hervorming van de administratieve beslissing.

De overheid die de bestreden beslissing heeft genomen kan op tegensprekelijke wijze, de rechtsgeldigheid en gegrondheid van de genomen beslissing verdedigen voor het Marktenhof.

5.4.

De vordering die ingesteld wordt tegen de gegevensverwerkingsverantwoordelijke (waaromtrent de GBA een beslissing treft), is niet ontvankelijk (*ratione personae*) in de mate dat deze vordering gesteld is tegen deze gegevensverantwoordelijke.

In de mate dat X vordert “*te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht, met name het medisch attest arbeidsongeschiktheid loontrekkende in hoofde van verzoekster in hoger beroep d.d. 08/07/2016, ingevuld en ondertekend door eerste gedaagde in hoger beroep, waarbij een verlenging van arbeidsongeschikt van 01/08/2016 tot en met 31/08/2016 werd vastgesteld wegens een psychotische depressie, te rectificeren/recht te zetten naar een psychische decompensatie (art. 100, §1, 9° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit)*” is deze vordering gesteld tegen Y en niet tegen de administratieve overheid wiens orgaan een beslissing heeft genomen.

5.5.

“Art. 78 AVG bepaalt dat de lidstaten van de Europese Unie ervoor moeten zorgen dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon een doeltreffende voorziening in rechte kan instellen tegen een hem betreffend juridisch bindend besluit van een toezichthoudende autoriteit. Dit artikel stipuleert het volgende:

1. Onverminderd andere mogelijkheden van administratief of buitengerechtelijk beroep, heeft iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht om tegen een hem betreffend juridisch bindend besluit van een toezichthoudende autoriteit een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen.

[...]

3. Een procedure tegen een toezichthoudende autoriteit wordt ingesteld bij de gerechten van de lidstaat waar de toezichthoudende autoriteit is gevestigd.

4. Wanneer een procedure wordt ingesteld tegen een besluit van een toezichthoudende autoriteit waaraan een advies of een besluit van het Comité in het kader van het coherentiemechanisme is voorafgegaan, doet de toezichthoudende autoriteit dat advies of besluit aan de gerechten toekomen.

Deze bepaling wordt verduidelijkt in overweging 143 van de AVG:

"[...] Onverminderd dit recht uit hoofde van artikel 263 VWEU dient iedere natuurlijke of rechtspersoon het recht te hebben om tegen een besluit van een toezichthoudende autoriteit dat ten aanzien van die persoon rechtsgevolgen heeft, voor het bevoegde nationale gerecht een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen. Een dergelijk besluit heeft meer bepaald betrekking op de uitoefening van met onderzoek, correctie en toestemming verband houdende bevoegdheden door de toezichthoudende autoriteit, of op de afwijzing van klachten. Het recht een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen geldt echter niet voor door de toezichthoudende autoriteiten getroffen maatregelen die niet juridisch bindend zijn, zoals adviezen. Een vordering tegen een toezichthoudende autoriteit dient te worden ingesteld bij de gerechten van de lidstaat waar de toezichthoudende autoriteit is gevestigd, en dient in overeenstemming te zijn met het procesrecht van die lidstaat. Die gerechten dienen volledige rechtsmacht uit te oefenen, waaronder rechtsmacht om alle feitelijke en juridische vraagstukken in verband met het bij hen aanhangige geschil te onderzoeken. Wordt een klacht door een toezichthoudende autoriteit afgewezen, dan kan de klager beroep instellen bij de gerechten in dezelfde lidstaat. [...]"

De genoemde artikelen stellen nergens dat de gegevensverwerkingsverantwoordelijke in het geding dat strekt tot de vernietiging van de beslissing van de Geschillenkamer van de GBA tot seponeren van een klacht, zou kunnen betrokken worden.

Deze bepalingen stellen enkel dat hij ten aanzien van wie een administratieve beslissing is getroffen moet beschikken over een verhaal voor een onafhankelijke rechter. Deze rechter is te dezen het Marktenhof.

Er is dienvolgens door voornoemd artikel 108 § 1 van de WOG perfect voldaan aan de Europese eisen. Het overeind laten van de beslissing van de administratieve overheid (GBA), het vernietigen van deze beslissing of het hervormen van deze beslissing op grond van de volle rechtsmacht, zijn alle emanaties van de objectieve contentieux die enkel viseren (en niet meer kunnen doen dan dat) of de administratieve beslissing de toets van het doeltreffend verhaal voor de onpartijdige rechter behorende tot de rechterlijke macht, doorstaat of niet.

5.6.

In de mate dat X haar vordering mede richt tegen Y is deze onontvankelijk *ratione personae*³.

³ Zie ook: Marktenhof 9 oktober 2019, 2019/AR/1006 (te consulteren op de website van de GBA).

6. De gegrondheid van de vordering tot vernietiging van de beslissing van de Geschillenkamer van de GBA⁴.

6.1.

X betwist de sepot beslissing van de Geschillenkamer van de GBA.

6.2.

Herhaaldelijk⁵ heeft het Marktenhof geoordeeld dat een sepot-beslissing een “gevolg” is dat door de Geschillenkamer van de GBA kan en mag gegeven worden aan een ontvankelijke klacht conform artikel 95 § 1, 3° en 100 § 1, 1) WOG.

De sepot beslissing staat los van artikel 77 AVG, artikel 47 HGEU en artikel 57.4 AVG.

Zonder de opportuniteit van de sanctie of van het gevolg dat aan een klacht wordt voorbehouden te kunnen beoordelen – vermits zulks een discretionaire bevoegdheid is van de GBA - ziet het Marktenhof toe op de motieven die de bestreden beslissing opgeeft om de beslissing te onderbouwen⁶.

⁴ De GBA is een administratieve overheid, de Geschillenkamer is op zich geen administratieve rechter maar enkel een (niet autonoom) orgaan van een administratieve overheid dat de bevoegdheid heeft om administratieve sancties met een strafrechtelijk karakter (zonder dat deze sancties effectieve strafrechtelijke sancties zijn) op te leggen.

⁵ 2020/AR/147, 2020/AR/329.

⁶ Sommigen (DE BOT, D., Handhaving voor en door de GBA, Voorziening in rechte tegen beslissingen door de GBA door de verwerkingsverantwoordelijke en verwerker - Beroep bij het Marktenhof, 1123, nr 2895) houden op basis van regels uit het strafprocesrecht voor als zou een sepotbeslissing niet op ontvankelijke wijze door het Marktenhof kunnen gesanctioneerd worden (= nietig verklaard worden of hervormd worden). Dit is onjuist. Deze auteur verwacht een *strafrechtelijke sepotbeslissing met een objectief verhaal tegen een beslissing van een administratieve overheid die ondeugdelijk gemotiveerd is*. Het Marktenhof waakt zorgvuldig over de doeltreffendheid van elke voorziening inzake een potentiële inbreuk omtrent de verwerking van persoonsgegevens in lijn met de grondbeginselen vervat in de AVG. Overweging 141 van de AVG is gesteld als volgt: “Iedere betrokkene dient het recht te hebben om een klacht in te dienen bij één enkele toezichthoudende autoriteit, met name in de lidstaat waar hij gewoonlijk verblijft, en een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen overeenkomstig artikel 47 van het Handvest indien hij meent dat inbreuk is gemaakt op zijn rechten uit hoofde van deze verordening of indien de toezichthoudende autoriteit niet optreedt naar aanleiding van een klacht, een klacht gedeeltelijk of geheel verwerpt of afwijst [in het Frans: “la rejette” ; in het Engel: “dismisses”], of indien deze niet optreedt wanneer zulk optreden noodzakelijk is ter bescherming van de rechten van de betrokkene. Het onderzoek dat naar aanleiding van een klacht wordt uitgevoerd, gaat niet verder dan in het specifieke geval passend is en kan worden onderworpen aan rechterlijke toetsing. De toezichthoudende autoriteit dient de betrokkene binnen een redelijke termijn in kennis te stellen van de voortgang en het resultaat van de klacht. Indien de zaak verder onderzoek of coördinatie met een andere toezichthoudende autoriteit vereist, dient de betrokkene tussentijdse informatie te worden verstrekt. Elke toezichthoudende autoriteit dient maatregelen te treffen om het indienen van klachten te faciliteren, zoals het ter beschikking stellen van een klachtenformulier dat tevens elektronisch kan worden ingevuld, zonder dat andere communicatiemiddelen worden uitgesloten.”. Hieruit blijkt dat het de bedoeling was van de Europese normgever om ook een sepotbeslissing aan de rechterlijke toetsing te kunnen onderwerpen.

Zelfs wanneer de Geschillenkamer van de GBA beslist om een klacht te seponeren, gaat het Marktenhof in eerste instantie na of de Geschillenkamer van de GBA beslist om te seponeren omdat ze op basis van een onderzoek concludeert dat er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling (een zogenaamd technisch sepot) of eerder dat een succesvolle veroordeling weliswaar technisch haalbaar zou zijn maar op gronden, aan het algemeen belang ontleend, (verdere) vervolging onwenselijk is (een zogenaamd beleidssepot). De beoordeling inzake een technisch sepot gaat logischerwijze vooraf aan de beoordeling of er sprake kan zijn van een beleidssepot.

Voor elke sepotbeslissing moet de motivering – de sepotgrond – vermeld worden in de beslissing. Wanneer op meer dan één grond wordt geseponereerd, worden de sepotgronden in volgorde van belangrijkheid genoteerd (beginnend met de belangrijkste sepotgrond).

De GBA stelt de betrokkenen in kennis van de sepotbeslissing en vermeldt daarbij de sepotgrond(en). Een sepotbeslissing doet immers *de facto* de klacht tenietgaan en kan dus door het Marktenhof geverifieerd te worden op zijn legaliteit.

Dit alles doet geen afbreuk aan de principiële bevoegdheid van de Geschillenkamer van de GBA om tot sepot over te gaan.

6.3.

Wanneer bepaalde motieven van de bestreden beslissing onverenigbaar zijn met de stukken uit het dossier of niet afdoende geschraagd zijn door de stukken van het dossier en het Marktenhof niet kan nagaan welk motief of welke motieven doorslaggevend zijn geweest om de bestreden beslissing te rechtvaardigen, moet het Marktenhof vaststellen dat de door de GBA aangehaalde motieven de beslissing niet kunnen schragen⁷.

Een beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen en uit die hoofde vernietigbaar⁸.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze⁹.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

⁷ Marktenhof 23 oktober 2019, 2019 AR 1234; 2020 AR 147; 2020 AR 329.

⁸ R.v.St., 4 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St., 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St., 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519

⁹ Vergelijk met: RvS (14e k.) nr. 239.322, 9 oktober 2017, <http://www.raadvst-consetat.be>; TBP 2018, 106, noot -; TGR-TWVR 2017, 344; T.Gem. 2018, 63.

De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing te bestrijden.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de rechter, te dezen het Marktenhof, niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid, die *in casu* over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Het Marktenhof is enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

Het volstaat dat duidelijk, desnoods bondig, in de beslissing zelf wordt aangegeven op welke gronden zij berust. De formele motivering moet dan ook geen uitweidingen bevatten over gegevens die de betrokken rechtzoekende reeds kent. Indien wordt verwezen naar adviezen of verslagen, volstaat het in het kort het voorwerp en de inhoud van die stukken te vermelden, zonder dat het nodig is ze in extenso over te nemen of ze als bijlage bij de beslissing te voegen¹⁰.

6.4.

Te dezen heeft de Geschillenkamer van de GBA de sepotbeslissing uitvoerig gemotiveerd zoals hiervoor weergegeven onder punt 1.4.

Het Marktenhof is van oordeel dat deze motivering afdoende is en dat zij genomen is binnen de discretionaire bevoegdheid van de Geschillenkamer zonder machtsoverschrijding, machtsafwending of schending van substantiële vormen en dat daarenboven deze beslissing afdoende gemotiveerd is in het kader van voornoemde regels van de wet van 29 juli 1991, te dezen heeft de Geschillenkamer van de GBA immers in de bestreden akte de juridische en feitelijke overwegingen opgenomen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze (zie hiervoor nummer 6.3), waarbij het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent is, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken heeft, en dat ze draagkrachtig is, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen volstaan om de beslissing te dragen.

¹⁰ R.v.St., 29 juni 1993, bvba Vedesca, nr. 43.526.

6.5.

Het verhaal, in de mate het ertoe strekt de bestreden beslissing van de Geschillenkamer van de GBA te horen vernietigen, is niet gegrond.

7. De gegrondheid van het verhaal in de mate als ertoe strekkende toepassing te maken van artikel 16 AVG.

7.1.

De GBA laat dienaangaande gelden:

“Artikel 16 van de AVG voorziet in het recht op rectificatie:

“De betrokkene heeft het recht om van de verwerkingsverantwoordelijke onverwijld rectificatie van hem betreffende onjuiste persoonsgegevens te verkrijgen. Met inachtneming van de doeleinden van de verwerking heeft de betrokkene het recht vervollediging van onvolledige persoonsgegevens te verkrijgen, onder meer door een aanvullende verklaring te verstrekken.”

12. Verzoekster beweert dat dit recht ook kan worden uitgeoefend met betrekking tot een medische diagnose die door de verwerkingsverantwoordelijke, Y, werd gesteld en waarvan verzoekster het voorwerp is. Meer bepaald stelt verzoekster dat het recht op rectificatie zo dient te worden geïnterpreteerd dat het kan worden uitgeoefend ten aanzien van de medische diagnose d.d. 8 juli 2016 waardoor verzoekster voor de periode van 01/08/2016 tot en met 31/08/2016 arbeidsongeschikt werd verklaard omwille van een psychotische depressie.

13. Verzoekster miskent echter de reikwijdte van het recht op rectificatie.

14. Hoewel de term ‘rectificatie’ als dusdanig niet wordt gedefinieerd door de Uniewetgever, blijkt uit de bewoordingen en ruimere doelstellingen van de verordening dat het recht op rectificatie er op gericht is om de onjuiste of abusievelijke registratie van persoonsgegevens recht te zetten. Het recht op rectificatie kan bijvoorbeeld worden uitgeoefend indien er vergissingen in het medisch dossier voorkomen, als gevolg van een onjuiste verwerking van persoonsgegevens (bijvoorbeeld het foutief registreren van een bloedgroep). Het recht op rectificatie dient echter niet om de inhoudelijke juistheid van een medische diagnose – die het resultaat van een professionele beoordeling is, en dus een medische ‘opinie’ uitmaakt – te kunnen betwisten.

Uit de voorliggende feiten blijkt duidelijk dat het verzoek tot rectificatie niet zozeer is gericht tegen de onjuiste registratie van persoonsgegevens, doch tegen de inhoudelijke beoordeling van het medisch dossier van verzoekster. Hiervoor kan het recht op rectificatie niet worden aangewend.

15. *Ter zake kan ook worden verwezen naar het arrest Nowak waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie zich uitsprak over het recht op rectificatie bij een examen. Het Hof benadrukte in dit arrest enerzijds dat het recht op rectificatie van een kandidaat vanzelfsprekend niet ertoe strekt om ‘foute’ antwoorden achteraf te ‘rectificeren’, maar, anderzijds, dat het denkbaar is “dat zich situaties voordoen waarin de examenantwoorden van een kandidaat en de opmerkingen van de examinerator bij deze antwoorden onnauwkeurig zijn [...] omdat, bijvoorbeeld, examenkopieën per vergissing zijn verwisseld zodat de antwoorden van een andere kandidaat zijn toegerekend aan de betrokken kandidaat, of omdat een deel van de examenbladen met inbegrip van antwoorden van deze kandidaat verloren is gegaan zodat deze antwoorden onvolledig zijn, of nog omdat de eventuele opmerkingen van de examinerator diens evaluatie van de antwoorden van de betrokken kandidaat niet correct weergeven.”*

16. *Naast de rectificatie vordert verzoekster ook het herstel van haar integriteit. Volgens verzoekster valt dit ook te herleiden tot de (beweerdelijke) verkeerde medische diagnosestelling door tussenkommende partij. Zoals hierboven werd gesteld, is de Gegevensbeschermingsautoriteit evenwel niet bevoegd om zich uit te spreken over de waarachtigheid van een medische diagnose, en evenmin over de daaruit voortvloeiende beschadiging van de integriteit van een persoon.*

17. *Besluit: de bestreden beslissing is naar recht verantwoord. Het beroep van verzoekster dient te worden verworpen.”*

7.2.

Wanneer iemand zijn inzagerecht heeft gebruikt en tot de conclusie komt dat zijn gegevens gecorrigeerd moeten worden, kan hij daartoe een verzoek indienen bij degene die verantwoordelijk is voor de gegevensverwerking.

Het recht op rectificatie is een grondrecht.

Artikel 5.1) AVG stelt:

“Art. 5.1. Persoonsgegevens moeten: [...] d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren (“juistheid”).”

Deze bepaling werd tevens als volgt hernomen in artikel 170 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (Kaderwet privacy):

“Art. 170. Persoonsgegevens: [...] 4° zijn nauwkeurig en worden, zo nodig, bijgewerkt. Alle redelijke maatregelen worden getroffen om de persoonsgegevens die, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt, onnauwkeurig of onvolledig zijn, te wissen of te verbeteren.”

De nauwkeurigheid en de volledigheid van persoonsgegevens moeten worden beoordeeld uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld.

Een vermeende onnauwkeurige medische diagnose, zelfs al zou deze aangevochten worden omwille van mogelijke valsheid in geschriften is niet te vereenzelvigen met onnauwkeurigheden in de zin van voornoemd artikel 16 AVG die aanleiding geven tot een recht op rectificatie.

Het Marktenhof stelt vast dat X en Y beiden bij monde van hun raadsman poneren klacht bij de politie lastens elkaar te hebben neergelegd. Indien dit correct is, dan is de strafvordering nog niet ingesteld en geldt het adagium *‘le criminel tient le civil en état’* niet zoals de GBA terecht opwerpt.

De regel van openbare orde krachtens welke de burgerlijke rechtsvordering die niet terzelfder tijd en voor dezelfde rechters als de strafvordering wordt vervolgd, geschorst is zolang niet definitief beslist is over de strafvordering wordt gesteld omdat het strafvonnis t.o.v. de afzonderlijk ingestelde burgerlijke rechtsvordering gezag van gewijsde heeft aangaande de punten die aan de strafvordering en aan de burgerlijke rechtsvordering gemeen zijn (art. 4 V.T.Sv.)¹¹.

De toepassing van het voornoemde adagium onderstelt evenwel de uitoefening van de strafvordering. Het indienen van een klacht zonder burgerlijke partijstelling volstaat niet om de burgerlijke procedure te neutraliseren¹².

Bij conclusie (nr. 9, pagina 5) stelt X:

“Dat indien tweede geïntimeerde ¹³ een misdrijf vaststelt, zij hiervan aangifte dient te doen bij de Procureur des Konings te Brussel.

Artikel 95§1, 7° Wet oprichting GBA stelt:

De geschillenkamer beslist over de opvolging die het geeft aan het dossier en is bevoegd:

(...)

7° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

en

¹¹ Cass. 19 maart 2001, <http://www.cass.be> op datum, arrest nummer S.00.0129.N; Arr. Cass. 2001, 441; RW 2001-02, 736.

¹² Arbh. Bergen 27 april 2018, JTT 2019, 402.

¹³ Bedoeld wordt: de GBA.

Artikel 100§1, 15° Wet oprichting GBA stelt:

De geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:

°15 het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

Dat tweede geïntimeerde in haar schrijven d.d. 04/09/2019 een misdrijf vaststelt en zelf aan concluante aangeeft (stuk 10):

“Als het gaat om valsheid in geschrifte lijkt het ons eerder aangewezen uw zaak te laten bepleiten via gerechtelijke weg.”

Uit deze elementen blijkt niet dat er een strafrechtspleging is ingesteld in de zin van artikel 4 Voorafgaande titel Wetboek van Strafvordering. De inventaris van de partijen bevat geen enkele kopie van een ingestelde strafvordering.

Het Marktenhof kan dienvolgens enkel vaststellen dat er van vermeende valsheid van een document met een vermeende medische diagnose gewag wordt gemaakt door X, maar er terzake geen afdoende bewijs wordt geleverd en dat alleszins het Marktenhof terzake niet de bevoegde rechter is.

Al is het denkbaar dat zich situaties voordoen waarin de mate van juistheid van de medische diagnose van de verwerkingsverantwoordelijke enerzijds, dan wel de medische diagnose van een andere psychiater of de verklaring van arbeidsgeschiktheid door de controlearts van de mutualiteit die is gebaseerd op de medische attesten van U anderzijds, betwistbaar kan zijn, dan nog kan deze inhoud van de gegevens niet worden beoordeeld door de Geschillenkamer die –zonder zich in te mengen in de beoordeling van de medische gegevens zelf – zich in de onmogelijkheid bevindt om, ingevolge de uitoefening van het recht op rectificatie door de klager, het bevel te geven aan de verwerkingsverantwoordelijke om de medische diagnose te rectificeren.

7.3.

De voorgelegde gegevens zijn te dezen op zich niet “*verkeerd*” weergegeven door de gegevensverwerkingsverantwoordelijke. De vordering tot rectificatie zoals zij te dezen uitgaat van X heeft dienvolgens enkel betrekking op de betwisting van de “*inhoud*” van de gegevens en niet op het gegeven als zouden deze gegevens op *een onheuse en/of onjuiste wijze weergegeven* zijn.

De Geschillenkamer van de GBA motiveert het afwijzen van een beslissing tot opleggen van een effectieve rectificatie lastens Y op afdoende wijze.

De door X ingeroepen middelen en argumenten ontkrachten deze beslissing niet. De vordering is ongegrond.

8. De gerechtskosten.

X is de in het ongelijk gestelde partij, zij is gehouden tot het betalen van de gerechtskosten in hoofde van Y en in hoofde van de GBA voor elk van hen te begroten op de basis rechtsplegingsvergoeding voor niet in geld waardeerbare geschillen, zijnde € 1.440,00.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gezien artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Verklaart het verhaal ingesteld door X tegen Y niet ontvankelijk;

Veroordeelt X tot de gerechtskosten van Y vereffend op €1.440,00 rechtsplegingsvergoeding;

Verklaart het verhaal ingesteld door X tegen de Gegevensbeschermingsautoriteit ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt X tot de gerechtskosten van de Gegevensbeschermingsautoriteit vereffend op €1.440,00 rechtsplegingsvergoeding;

Veroordeelt X tot betaling van het rolrecht van €400,00 te innen door de FOD Financiën overeenkomstig het KB van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en tot het definitief ten laste nemen van de bijdrage van voor het Begrotingsfonds van €20,00.

* * *

Dit arrest werd gewezen door de 18N-kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit:

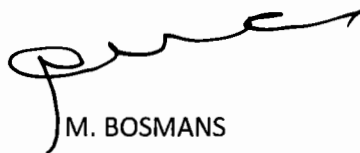
M. BOSMANS	Raadsheer dd. voorzitter
A-M. WITTERS	Raadsheer
O. DUGARDYN	Plaatsvervangend raadsheer

die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.
bijgestaan door A. De Clerck, griffier,

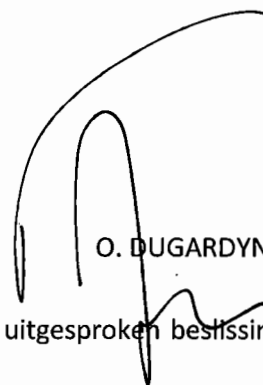

A. DE CLERCK

M. BOSMANS

A-M. WITERS

O. DUGARDYN

Mevrouw de raadsheer A-M. WITERS verkeert in de onmogelijkheid om de uitgesproken beslissing te ondertekenen.

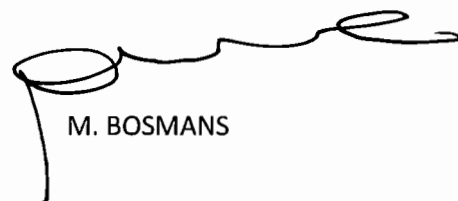
De voorzitter van de 18N-kamer heeft dit arrest uitgesproken overeenkomstig art. 782bis, eerste lid Ger. W. in openbare zitting van 28 oktober 2020.

M. BOSMANS Raadsheer dd. voorzitter

A. DE CLERCK Griffier

A. DE CLERCK

M. BOSMANS

